

ια. Τὰ νῦν ἐμοὶ ὀλίγα βιβλία ἐν ὁποιαδὴποτε διαλέκτῳ, ἀποτεθήτωσαν εἰς τὴν ἐνταῦθα βιβλιοθήκην τῆς νευσιακῆς ἀκαδημίας· πλὴν ἂν τύχῃ τι δανεισθέν μοι παρά τισι καὶ μὴ φθάσαν ἀποδοῦναι, τὸ ὅποιον εὐλόγως πρέπει νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὸν δανείσαντα· ὅσα δὲ χειρόγραφα ἢ φιλοπότηματα ἐμὰ, ἢ μεταφράσματα ἢ σημειώματα, θέλω νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν ἐν Μόσχᾳ διατρίβοντα κύριον Ζώην Ζωσιμάην, διδοὺς αὐτῷ ἐξουσίαν σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, νὰ τὰ μεταχειρισθῶσι καὶ οἰκονομήσουν ὡς θέλουσιν, ἐκ πείρας ὧν πεπληροφορημένος ὅτι προθυμότητά κατὰγίνονται εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν τῶν ὁμογενῶν αὐτῶν ἐπίδοσιν¹.

ιβ'. Ἐπιθυμῶ δὲ νὰ γραφῶσιν ἐπὶ τῆς πλακῆς τοῦ τύμβου μου τὰ ἐφεξῆς ἐξ στοιχίδια ταῦτα:

Ἦς θθεν; ἐκ γῆς· νῦν δ' αὖ; εἰς γῆν ὧδ' ἐπανήλθον· εἶτ' ἐπαναστρέψας, λήψομαι ἦν ἔλιπον.
καὶ δὴ, οὐ βροτὸς, ἀλλ' ἐξῆς ἔτομ' ἄμβροτος αἰεὶ,
εὔτε Θεὸς καλέσει, γῆς ἐπανειρόμενος.
πεύθεαι, ὅς γενόμην; στυγρὸν τί τοδ' ἄρα μελήσει;
ὡς σύ τε τοῖος ἔσθι, τουτί μέλημα' ἐχέμεν.

Ἐπὶ πᾶσιν ἐξελεζάμην ὡς ἐμὸν ἐπίτροπον καὶ προστάτην τὸν πανιερώτατον ἐν ἱεράρχαις κύριον Ἀμβρόσιον, τὸν μητροπολίτην Νοβογορόδι καὶ Πετροπόλεως καὶ Συνοδίας πρόεδρον τὸν ξενοδοχῆσαντά με καὶ ἀδελφικῶς περιποιησάμενον διὰ τετραετίας ἤδη ἐν τῇ βασιλικῇ ταύτῃ ναυσιακῇ Λαύρᾳ, ἐλπίζων καὶ ἐπιπαρόντων ὅτι ὡσαύτως ἐπιμεληθήσεται καὶ ὑπὲρ τῆς ἐντελοῦς ἐκπληρώσεως τῆς παρούσης μου διαθετικῆς διατάξεως. Προσέτι δὲ προστρέχω καὶ εἰς σύμπασαν τὴν ἀγιωτάτην διοικήτριαν ῥωσικὴν σύνοδον, ἐπικαλούμενος ἱκετικῶς καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ἐπιδοκιμασίαν τε καὶ ἀντίληψιν κατὰ τὸν σκοπὸν μου, ἵνα καθὼς προσεδέχθη με ζώντα, καὶ ἡξίωσέ με τῆς αὐτῆς εὐνοίας καὶ χάριτος, οὕτως ἐμοῦ καὶ τελευτήσαντος μὴ ἀποστρέψῃ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἀπὸ τοῦ παιδὸς αὐτῆς, μηδ' ἐν τῷ μεταστῆναι τῆς ψυχῆς μου ἀπὸ τοῦ ἀθλίου σκηνώματος τῆς μακρᾶς μου παροικίας ταύτης ἐγκαταλίπημε, ἀλλ' ἐφοδιάσασά με διὰ τῶν εὐπροσδέκτων

καὶ θεοπειθῶν αὐτῆς εὐχῶν, ἐπιβεβαιωσάτω καὶ τοὺς ἐν τῇ παρούσῃ μου διαθήκῃ ὅρους τε καὶ σκοποὺς, ἵνα ἡ τελευταία μου βούλησις καὶ γνώμη τύχῃ τῆς πληρεστάτης ἐκδόσεως.

Αὕτη ἡ ἐμὴ κυρία καὶ καθολικὴ θέλησις, ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἐνώπιον παντὸς κτιρίου καθεστῶτος ἐπὶ τῆς γῆς· οὕτως ἐγὼ βούλομαι, οὕτως εὐδοκῶ καὶ εὐαρεστοῦμαι, καθὼς αὐτοκινήτως νῦν καὶ ἰδιοχείρως ὧδε γράφω καὶ καθυπογράφω, προσεπικυρῶν τὰ γεγραμμένα καὶ διὰ ἐπιτυπώσεως τῆς σφραγίδος μου.

Ὁ προχρηματίσας ἀρχιεπίσκοπος Σλαβηγίτου καὶ Χερσῶνος, ὁ ταπεινὸς καὶ ἁμαρτωλὸς ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον **ΕΥΓΕΝΙΟΣ**, ὁ ἐκ προγόνων ἐπονομασθεὶς **ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ**.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ.

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΦΩΛΕΩΝ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ.

— Ἡ ἐφημερὶς “Νεολόγος” τοῦ “Ρουέν”, ἐδημοσίευσεν τὴν ἐξῆς στατιστικὴν, ὅπως ἀποδείξῃ πόσον ἐπιζήμιος ἀποδίνει εἰς τὴν γεωργίαν ἡ καταστροφὴ τῶν φωλεῶν τῶν πτηνῶν. Κατὰ μέσον ὅρον ἐκάστη φωλεὰ περιέχει 5 ὡὰ ἢ 5 νεοσσούς. Ἐκαστος νεοσσὸς τρώγει καθ' ἐκάστην πεντήκοντα μυῖας ἢ ἑτέρα ζωύφια, ἡ κατανάλωσις δὲ τῆς τροφῆς ταύτης διαρκεῖ ἐπὶ τέσσαρας ἢ πέντε ἐβδομάδας, ὡς ἐκ τούτου ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἐκάστη φωλεὰ καταστρέφει 7,500 ζωύφια. Ἐπειδὴ δὲ ἀπεδείχθη ἤδη ὅτι ἐκάστη μυῖα, μέχρις οὗ αὐξήσῃ, τρώγει καθ' ἐκάστην τοσαῦτα ἄνθη, ὅσα ἰσοδυναμοῦσι πρὸς τὸ βάρος τοῦ σώματός της ἐντὸς 30 ἡμερῶν. Ἐκάστη μυῖα θέλει φάγῃ ἐν ἄνθος, ὅπερ ἤθελε παράσχει μετὰ ταῦτα ἕνα καρπὸν. Ὡς ἐκ τούτου ἐνῷ ἐκάστη μυῖα ἐντὸς 30 ἡμερῶν καταστρέφει 30 καρποὺς, αἱ 7,500, τὰς ὁποίας ἤθελε φάγῃ μία φωλεὰ, καταστρέφουν 225,000 μῆλα, ἀπὶδία, ροδάκινα κτλ. Ἰδοὺ ὁποία ζημία προέρχεται ἐκ τῆς καταστροφῆς μιᾶς φωλεᾶς. Νομίζομεν δὲ ὅτι ἡ ἀπώλεια 225,000 ὁπωρῶν εἶναι τοιαύτη, ὥστε ὀφείλει ἕκαστος νὰ ἐπιστήσῃ ἐπ' αὐτῆς σπουδαίως τὴν προσοχὴν του.

Ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ αἰσχυνοῖται ν' ἀνομολογήτῃ ὅτι εἶδεν ἄδικον, ὅπερ ταῦτ' ὡσανεὶ ἔλεγεν, ὅτι εἶναι σήμερον συνετώτερος ἢ ὅσον ἦν χθὲς.

Ὁ ὑπεύθυνος **Ε. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ**.

ΤΥΠΟΙΣ ΒΟΥΤΥΡΑ ΚΑΙ Σ/ΛΣ.

(¹) Σημειώσαι ὅτι διάφορα τούτων προέκυψαν εἰς φῶς διὰ τοῦ τύπου ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας καὶ ἐν Βενετίᾳ, φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῆς γενναίας ἀδελφότητος τῶν αὐτῶν κυρίων Ζωσιμάδων.